

Dr Robert A. Peterson, Zbawienie, sesja 2, Zastosowanie zbawienia i zjednoczenia z Chrystusem

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego wykład na temat zbawienia. To jest sesja 2, Zastosowanie zbawienia i zjednoczenie z Chrystusem.

Kontynuujemy nasze wykłady na temat zbawienia, wprowadzając Zastosowanie zbawienia, czyli obszar, w którym większość doktryn, które będziemy uważać za odpowiednie, i chcemy umieścić Zastosowanie zbawienia w szerszej panoramie zbawienia.

Pod etykietą Zbawienie mamy Wybranie, które nie jest częścią Zastosowania Zbawienia, i Uwielbienie, które również nie jest częścią Zastosowania, więc pozwólcie mi zrobić panoramę i powiedzieć, jak pasują do siebie doktryny. Panorama zbawienia obejmuje Boże planowanie zbawienia przed stworzeniem świata. Dotyczy to tematów takich jak Wybranie i Predestynacja, które, gdy mówimy o doktrynie Zbawienia i ich zbawczych aspektach, uważam za biblijne synonimy, chociaż Predestynację można uznać za większą kategorię Boga ustanawiającego wszystko, co się wydarzy, wszystko, nie tylko Zbawienie.

Tak czy inaczej, Bóg planuje Zbawienie przed stworzeniem, to jest Wybranie. Bóg dokonuje zbawienia i planuje zbawienie przed stworzeniem i wyborem. Dokonuje Zbawienia w pierwszym wieku w Chryście, Jego Wcieleniu, Bezgrzesznym Życiu, Śmierci i Zmartwychwstaniu, a także w Jego Wniebowstąpieniu, wylaniu Ducha Świętego, modlitwie za Kościół, a nawet Jego Drugie Przyjście jest ostatecznością Jego zbawczego dzieła, jeśli wolisz.

Bóg planuje Zbawienie przed stworzeniem świata i dokonuje go w Chryście w pierwszym wieku. Stosuje Zbawienie w czasie i przestrzeni, gdy Duch Święty jednoczy nas z Chrystem. To jest Zastosowanie Zbawienia i większość doktryn, które będziemy studiować, ma związek z Zastosowaniem Zbawienia.

Należą do nich: Zjednoczenie z Chrystem, Powołanie, to tylko przegląd, Odrodzenie, Nawrócenie, Usprawiedliwienie, Adopcja, Uświęcenie i Wytrwałość. Bóg nie tylko zaplanował Zbawienie, dokonał go i zastosował w życiu swojego ludu przez Ducha, ale także dokona go w dniu ostatecznym. Stąd Zbawienie jest zaplanowane, dokonane, zastosowane i dokonane.

Temat Uwielbienia, którym się zajmiemy, i Życia Wiecznego należy właściwie do dopełnienia Zbawienia. Tak więc raz jeszcze, rozprawdzając doktryny Zbawienia,

będziemy studiować zgodnie z tą szeroką panoramą Zbawienia. Będziemy traktować wybranie jako należące do Bożego planu zbawienia.

Nie będziemy zajmować się Zastosowaniem Zbawienia, które ma związek z osobą i dziełem Chrystusa. Przeprowadziłem całą serię wykładów dla biblicalelearning.org na te tematy, więc nie będziemy zajmować się osiągnięciem Zbawienia. Zajmiemy się głównie Zastosowaniem Zbawienia, Zjednoczeniem z Chrystusem, Powołaniem, Odrodzeniem, Nawróceniem, Usprawiedliwieniem, Adopcją, Uświęceniem i Wytrwałością.

Na koniec zajmiemy się również jednym tematem, który dotyczy dopełnienia zbawienia, czyli uwielbienia. Dlaczego wszystkie te rzeczy są zestawione razem, jeśli nie wszystkie są w Zastosowaniu Zbawienia? Ponieważ wszystkie dotyczą Zbawienia. Jeszcze kilka kwestii wprowadzających przed rozpoczęciem Zjednoczenia z Chrystusem.

Po pierwsze, powinienem przynajmniej wprowadzić kilka słów o metodologii teologicznej. Istnieją różne metody. Jest na przykład teologia filozoficzna.

Moje zrozumienie i oczywiście cel tego, co robimy, to praktyczna teologia, kazania, misje, doradztwo itd. Ale to jest standardowa metoda teologiczna wśród większości ewangelicznych chrześcijan. Zaczynamy od egzegezy.

Zaczynamy od Biblii i uważnie studiujemy nauki Biblii w Starym i Nowym Testamencie. Przechodzimy do teologii biblijnej, która opiera się na egzegezie i bada historię Biblii, rozwijający się wzór odkupienia stworzenia, upadku, odkupienia i spełnienia. Używamy tej czterokrotnej siatki i tej fabuły, aby wprowadzić zbawienie w naszym pierwszym wykładzie.

Egzegeza karmi teologię biblijną, która, jak zdefiniował ją twój najsurowszy szef, jest postępem, historią szczególnego objawienia Boga w jego rozwijającym się historycznym biblijnym charakterze. Istnieje jeszcze inne znaczenie, że teologia jest historyczna. Jest historyczna w kategoriach teologii biblijnej w Biblii.

Jest również historyczny w sensie teologii historycznej poza Biblią. Teologia historyczna to próby Kościoła, aby zrozumieć Biblię poprzez historię. Mamy więc okres patrystyczny, dzieło ojców, takich jak Tertulian i Ireneusz, a zwłaszcza Orygenes.

Zwłaszcza Augustyn, który był uważany za koronę okresu patrystycznego. A jeśli chcesz datować, to rok 400 jest dobry. Wtedy rozkwitał i wtedy pisał.

Okres średniowiecza obejmuje na przykład św. Anzelma, który dał nam wielkie dzieło o wielkiej księdze o dziele Chrystusa. Cordaeus Homo, dlaczego Bóg stał się człowiekiem. Najstynniejszym średniowiecznym teologiem jest św. Tomasz z Akwinu.

A około roku 1200 jest dobrą przybliżoną datą dla niego. Teologia patrystyczna, teologia średniowieczna, teologia reformacji. Luter przybił tezę do drzwi kościoła w 1517 r., aby dać nam tam małą kotwicę.

Daty Kalwina to 1509-1564. Są oni mistrzowskimi reformatorami wraz z Ulrichem Zwinglim. A Reformacja jest wielkim odzyskiwaniem Biblii pod względem egzegezy, teologii, kazań, kultu i wszelkiego rodzaju rzeczy.

Reformacja jest ważnym okresem w historii teologii chrześcijańskiej. Okres poreformacyjny jest ważny zarówno dla dogmatyki luterkańskiej, jak i reformowanej. Teologie luterkańska i reformowana rozwinęły się odpowiednio od Lutra i Kalwina.

Przechodzimy do okresu współczesnego po Oświeceniu, a ludzki rozum zostaje wyniesiony na wyższy poziom. Istnieją dobre i złe aspekty Oświecenia. Ludzki rozum górujący nad Biblią nie jest dobry.

I dalej do okresu współczesnego i do naszych własnych dni postmodernistycznych. Ważne jest, aby zauważyć, że chociaż teologia biblijna opiera się na egzegezie, teologia historyczna nie opiera się na żadnej z nich w bezpośredniej linii. Raczej, jeśli ktoś zamierza to przedstawić na schemacie, egzegeza karmi teologię biblijną i ostatecznie prowadzi do teologii systematycznej.

Ale teologia historyczna jest często przedstawiana w formie diagramu, pod kątem. Nie jest w linii prostej. Pod kątem.

Należy to wziąć pod uwagę, rozumiejąc nauki Biblii. Nie możemy ignorować mądrości wieków i tych, którzy byli przed nami. Nie wymyślamy doktryny Trójcy, na przykład, z niczego, ex nihilo, w sposób, w jaki Bóg uczynił to na samym początku stworzenia.

Ale z pewnością polegamy na Tertuliana, Augustyna i innych za ich spostrzeżenia i ich sformułowania oraz wielkie sobory kościoła chrześcijańskiego. I jak moglibyśmy kiedykolwiek zrozumieć Wieczność Pańską bez zrozumienia różnych punktów widzenia? Na przykład rzymskokatolicy, luteranie, reformowani i memoriałowie. Nie moglibyśmy tego dobrze zrozumieć bez tych informacji jako części naszej refleksji.

Ale wszystko to jest w drodze do systematycznej teologii, która jest ludzką próbą zrozumienia nauk Biblii. Egzegeza i ostrożne obchodzenie się z pismami w obu testamentach są podstawą teologii biblijnej, która zajmuje się rozwijaniem własnej historii Biblii. Teologia historyczna nie znajduje się w Biblii, ale poza nią, ponieważ

mężczyźni i kobiety przez wieki starali się zrozumieć, czego naucza Biblia, czasami na lepsze, czasami na gorsze.

Wszystko to należy wziąć pod uwagę, a nawet więcej, ponieważ prawdziwa teologia systematyczna obejmuje wiele, wiele dyscyplin. Przyznam się i powiem, że jestem raczej teologiem egzegetycznym niż teologiem systematycznym, ściśle rzecz biorąc. To znaczy, jestem systematyczny, ale systematycy muszą brać pod uwagę wiele ludzkiej wiedzy w różnych dziedzinach, aby móc ją właściwie wykonać.

Ale tak czy inaczej, ostatecznym celem jest usystematyzowanie nauczania, które Bóg przekazał w swoim słowie, w miarę jak się rozwija, w miarę jak jest ono kształtowane przez historię doktryny chrześcijańskiej i wiele, wiele więcej. Muszę wspomnieć o teologii historycznej w odniesieniu do konkretnych doktryn, które będziemy studiować. Nie będziemy badać teologii historycznej dla każdej doktryny i nie mamy czasu.

I szczerze mówiąc, jest to o wiele ważniejsze dla trzech doktryn, które będziemy studiować, niż dla innych, a mianowicie doktryny wybrania. Musimy zrozumieć różne punkty widzenia, sięgające aż do Augustyna i Pelagiusza, poprzez debaty między Lutrem i Erazmem, na przykład, Kalwinem i jego przeciwnikami, i słynne bitwy w Holandii na początku XVII wieku, w których na pierwszy plan wysuwają się arminianizm i kalwinizm, każdy z pięcioma punktami. Zaniedbanie tego wszystkiego oznacza niezrozumienie nauk Biblii i tego, co dobrzy ludzie zrozumieli, że Biblia ma nauczać.

Chcemy to zrobić. Doktryna usprawiedliwienia musi być studiowana, między innymi. Oczywiście, w Biblii wierzymy w Sola Scriptura; wszyscy używamy różnych źródeł dla tego, w co wierzymy.

Jeśli tak nie uważasz, jesteś naiwny. Wszyscy jesteśmy pod wpływem tradycji i z naszych własnych powodów z pewnością używamy naszych umysłów, studiując teologię, a nawet nasze doświadczenie, niezależnie od tego, czy zdajemy sobie z tego sprawę, czy nie. Ale Sola Scriptura, czyli sama Biblia, nie oznacza, że używamy Biblii tylko do konstruowania teologii.

Oznacza to, że Biblia jest najważniejsza w konstruowaniu teologii, a naszym celem jest świadome i konsekwentne podnoszenie Pisma Świętego ponad nasz rozum, tradycję i doświadczenie. W przypadku usprawiedliwienia musimy rozważyć nauki rzymskokatolickie i reformacyjne dotyczące usprawiedliwienia. Są one bardzo różne.

Podobnie uświęcenie wymaga pewnej historycznej teologii z nowszego rocznika, dlatego chcemy zbadać konkretne rozumienia życia chrześcijańskiego z tych perspektyw. Lutrańskiej, wesleyańskiej, keswickiej, zielonoświątkowej i reformowanej. Wszystkie są ważne.

Wszystkie mają nawet aspekty prawdy. Wszystkie zgadzają się co do najważniejszych rzeczy, ale są różne i musimy starać się sprawiedliwie uporządkować te różnice, aby spróbować zrozumieć, tak dobrze jak potrafimy, nauki Biblii. Zjednoczenie z Chrystusem.

Właściwie zaczynamy nasze wykłady właściwie od zjednoczenia z Chrystusem. Wszystko to było wprowadzające i moim zdaniem, używając ponownie mojego ludzkiego rozumu, konieczne. Zjednoczenie z Chrystusem.

Przedstawię każdą z tych doktryn krótkim streszczeniem biblijnym, zanim przejdę do właściwej systematyki i systematycznych kategorii teologicznych — zjednoczenia z Chrystusem. Podsumowanie biblijne.

Zjednoczenie z Chrystusem sięga starotestamentowej koncepcji reprezentacji. Wszyscy ludzie są reprezentowani przez Adama, a Izrael jest reprezentowany przez Abrahama, Mojżesza i Dawida, na przykład. Moglibyśmy nazwać ich mediatorami przymierza.

Syn człowieczy i sługa Pański odnoszą się do Izraela w Starym Testamencie, ale nawet w samym Starym Testamencie są wskazówki dotyczące indywidualnego syna człowieczego i sługi Pańskiego. Nowy Testament wyjaśnia, że Jezus jest prawdziwym synem Abrahama, większym Mojżeszem i Mesjaszem obiecany Izraelowi, nowym i ostatecznym Dawidem. Jest także synem człowieczym i sługą Pańskim.

Ci, którzy pragną należeć do Izraela, muszą być zjednoczeni z Jezusem Chrystusem, ponieważ On jest prawdziwym krzewem winnym, a ci w Nim są latoroślami. Pojęcie zjednoczenia z Chrystusem jest również przekazywane w teologii Pawła w Chrystusie. I zobaczymy, że każde błogosławieństwo soteriologiczne jest nasze w Chrystusie.

Zbawienie jest nasze, ponieważ jesteśmy w Chrystusie, a nie już w Adamie. To nasze krótkie, zbyt krótkie, biblijne podsumowanie — zjednoczenie z Chrystusem, systematyczne formuły, przegląd.

Chcemy zdefiniować zjednoczenie z Chrystusem. Chcemy pokazać naszą potrzebę zjednoczenia. Chcemy mówić o Trójcy i zjednoczeniu z Chrystusem.

Fascynujący temat. Opis zjednoczenia z Chrystusem. Jest definitywny, osobisty i trwały.

Historia Jezusa i zjednoczenie z Chrystusem. Dzięki łasce Bożej przez wiarę uczestniczymy w historii Jezusa. To niesamowite.

A potem aspekty zbawienia. Innym aspektem zbawienia, który będziemy studiować, jest zjednoczenie z Chrystusem. Ponieważ zjednoczenie jest parasolem, pod którym mieszczą się inne aspekty.

To większe koło, w którym usprawiedliwienie, uświęcenie, adopcja itd. są małymi kołami, są podzbiorami większego zbioru. To są nasze głowy, nasze kategorie zjednoczenia z Chrystusem. Definicja zjednoczenia z Chrystusem.

Zjednoczenie z Chrystusem to dzieło Ducha Świętego, polegające na łączeniu ludzi z Jezusem i wszystkimi jego zbawczymi korzyściami. Jak powiedział Kalwin w trzeciej księdze Instytutu, w pierwszej części, dopóki jesteśmy oddzieleni od Chrystusa, wszystko, co dla nas uczynił, nie przynosi nam korzyści. Dopiero gdy jesteśmy wszczepieni w niego, używając języka biblijnego, staje się on nasz, a wszystko, co dla nas uczynił, staje się nasze.

List do Efezjan 1 mówi, że wszystkie błogosławieństwa są nasze w jedności. Każde duchowe błogosławieństwo w miejscach niebiańskich jest nasze w jedności z Chrystusem. Jedność jest najlepiej postrzegana, najlepiej rozumiana w świetle panoramy zbawienia.

Bóg planuje zbawienie, ponieważ wybiera ludzi do zbawienia przed stworzeniem. Bóg Syn dokonuje zbawienia, ponieważ odkupuje ludzi Boga przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Bóg Duch Święty stosuje zbawienie zaplanowane przez Ojca i dokonane przez Syna.

Najbardziej wszechstronną kategorią zastosowania zbawienia jest zjednoczenie z Chrystusem. W istocie moglibyśmy po prostu powiedzieć, że zastosowanie zbawienia to zjednoczenie z Chrystusem. A propos, moje podsumowanie było zbyt proste, ponieważ Bóg jest jednym Bogiem, a wszystkie dzieła Trójcy poza Nim są niepodzielne.

Każde dzieło jednej osoby Trójcy jest dziełem całej Trójcy. Nie mylimy osób, gdy to mówimy. Nie umieszczamy Ducha Świętego ani Ojca na krzyżu.

Ale sama Biblia wskazuje, że Bóg był w Chrystusie pojednania świata ze sobą, 2 Koryntian 5 około wersetów 19 lub 20. I Hebrajczyków, zawsze gubię ten werset. Hebrajczyków mówi nam, że Bóg ofiarował siebie Bogu przez wiecznego ducha.

To byłoby Hebrajczyków 9:14. Miałem ci powiedzieć zły werset. Cieszę się, że go sprawdziłem. Innymi słowy, to prawda, że Ojciec zaplanował zbawienie, ale lepiej powiedzieć, że Trójca zaplanowała zbawienie, szczególnie Ojciec.

Prawdą jest, że Syn dokonał zbawienia, ale lepiej powiedzieć, że Trójca dokonała zbawienia, zwłaszcza Syn. Jak zobaczymy, Trójca zastosowała zbawienie, chociaż

głównym pracownikiem jest tam Bóg, Duch Święty. A propos, dla dopełnienia, Trójca dokona zbawienia.

Nasza potrzeba zjednoczenia z Chrystusem. Odkryłem, że każdy aspekt zastosowania zbawienia najlepiej rozumieć teologicznie jako rozwiązanie problemu, lekarstwo na chorobę i zaspokojenie potrzeby. Nasza potrzeba zjednoczenia z Chrystusem jest, jak już zasugerowaliśmy, oddzieleniem od Niego.

Zanim Bóg nas uratował, byliśmy, jak mawiał Paweł, oddzieleni od Chrystusa. Efezjan 2:12 . Nie mając nadziei i bez Boga na świecie, ESV. Nasza potrzeba zjednoczenia z Chrystusem jest oddzieleniem od Chrystusa.

Tak to wygląda. Oto my, a oto Chrystus. W Nim było odpuszczenie grzechów, życie wieczne i wszystkie błogosławieństwa zbawienia.

Oto byliśmy, oddzieleni od niego. Tak więc ten język używa języka przestrzeni lub lokalizacji, aby wskazać brak relacji. Bóg posłał swojego Syna, miłosiernie, jako pojednawcę.

A ponieważ Duch zjednoczył nas z Chrystusem, w Chrystusie Jezusie, my, poganie, którzy kiedyś byliśmy daleko, zostaliśmy przybliżeni przez krew Chrystusa. Efezjan 2:13. 2:12, zostaliśmy od niego oddzieleni. 2:13, zostaliśmy przybliżeni do niego.

W rezultacie my, wierzący, cytuję, mamy dostęp w jednym duchu do Ojca i nie jesteśmy już obcymi i przybyszami, ale współobywatelami świętych i domownikami Boga. Efezjan 2:18 i 19. Nie mam na myśli pominięcia wierzących Żydów.

Jest bardzo zaszczytna pozycja. Jesteśmy dzikimi gałązkami oliwnymi wszczepionymi w winorośl Izraela. Podziękujmy Panu za wierzących Żydów i za dzieło Boga w życiu drogich Żydów na całym świecie.

Nasza potrzeba zjednoczenia z Chrystusem jest oddzieleniem od Chrystusa, Trójcy i zjednoczeniem z Chrystusem. Bycie zjednoczonym z Chrystusem oznacza, że jesteśmy zjednoczeni z Trójcą. Bóg jest jeden.

Rozróżniamy osoby. Nie mylimy ich, ale nigdy ich nie rozdzielamy. Bycie zjednoczonym z Chrystusem oznacza bycie zjednoczonym, nie zjednoczonym, zjednoczonym z Trójcą.

Aby zrozumieć tę wspaniałą prawdę, musimy streścić doktrynę trynitarną, czego nie robią moje notatki. Jest jeden Bóg, który wiecznie istnieje w trzech osobach.

Nie ma wielu bogów. Jest jeden Bóg. On istnieje wiecznie w trzech osobach.

Och, jest to o wiele bardziej wyraźnie objawione w Nowym Testamencie niż w Starym. W istocie jest to rozwinięcie historii Biblii. To doktryna łaski, która mówi nam, jaki Bóg zawsze był.

Ponieważ to jest w Wcieleniu, dowiadujemy się, że w Bóstwie są dwie osoby, dwie. A w Pięćdziesiątnicy dowiadujemy się, że w Bóstwie zawsze były trzy osoby. Jest jeden Bóg, Powtórnego Prawa 6:4. Pan, nasz Bóg Izrael, jest jednym Panem.

1 Tymoteusza 2:5. Jest jeden Bóg i jeden pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus. Nowy Testament nigdy nie wycofuje się ze starotestamentowej nauki o jedności Boga. Jednak z powodu Wcielenia, z powodu Pięćdziesiątnicy, z powodu listów rozważających te nauki, z powodu tych wydarzeń z nauką, dowiadujemy się, że ten jeden Bóg istniał wiecznie w trzech trybach, trzech sposobach bycia, trzech osobach jako Ojciec, Syn i Duch Święty.

Tak więc, nawet w przeciwieństwie do innych monoteizmów na świecie, myślę o judaizmie i islamie; chrześcijański Bóg, w przeciwieństwie do ich poglądów na Boga, nigdy nie jest samotny. W Jana 17, Jezus mówi, 17:26, Ojcze, umiłowałeś mnie, może 1724, przed stworzeniem świata. Wiecznie istniała komunikacja między trzema osobami Bóstwa, jednego Boga.

Była społeczność. Była jedność. Była wzajemna miłość i dzielenie się.

Tak więc Bóg nie stworzył z poczucia potrzeby, ale z własnego czystego miłosierdzia, łaski i dobroci. Jest jeden Bóg, który wiecznie istnieje w trzech osobach Ojca, Syna i Ducha Świętego. Ponieważ jest jeden Bóg, nigdy nie rozdzielamy osób Trójcy, ale rozróżniamy osoby.

Ojciec nie jest Synem . Ojciec nie jest Duchem. Syn nie jest Ojcem .

Syn nie jest Duchem. Przeszanę to robić, ale rozumiesz, o co chodzi. Nie mylimy osób.

Tylko Syn stał się wcielony. O, Duch Święty był odpowiedzialny za to, że dziewica poczęła, ale Duch Święty nie stał się wcielony, ani Ojciec. Tylko Syn stał się wcielony i żył dla nas, kochał nas, umarł za nas i zmartwychwstał jako pierwociny naszego zmartwychwstania.

Jeden wieczny, nieskończony i osobowy Bóg istniał wiecznie w trzech osobach jako Ojciec, Syn i Duch Święty. Nigdy ich nie rozdzielamy. Rozróżniamy ich i nie mylimy.

Innym punktem, który należy poruszyć, jest to, że wzajemnie zamieszkują one w sobie. I to doprowadza nas do tego punktu w naszym rozumieniu zjednoczenia z Chrystusem, ponieważ wzajemne zamieszkiwanie osób trynitarnych pomaga nam zrozumieć zjednoczenie z Chrystusem. Oba Testamenty odnoszą się do monoteizmu.

Osoby są nierozłączne, ponieważ Bóg jest jeden. Rozróżniamy je, nie myląc ich. Tak więc w Ewangelii Mateusza 3:16 i 17 chrzczony jest tylko Syn .

Tylko Ojciec przemawia z nieba. To mój umiłowany Syn. Tylko Duch zstępuje w teofanii, w sposób widzialny, zmysłowy, odnoszący się do zmysłów.

Zmysłowy, to jest słowo, którego chciałem. Zmysłowy nie do końca to oddaje, ze względu na złe konotacje. W każdym razie, w zmysłowym sensie, Duch jest postrzegany jako gołąb.

Trzy osoby są rozróżniane. Ponieważ Bóg jest jeden, trzy osoby Bóstwa, ponieważ Bóg jest jeden, trzy osoby zamieszkują w sobie nawzajem. W przeciwnym razie byłoby trzech bogów.

Teologowie nazywają to, a ja wam powiem, powiem wam teraz, że jestem na emeryturze, zdradzę jeden z sekretów gildii. Lubimy te wielkie słowa, ponieważ dają nam pracę. Ponieważ wtedy nas potrzebujecie.

Będąc na emeryturze, nie potrzebuję już pracy. Właściwie piszę pięć dni w tygodniu, ale to w porządku. To błogosławieństwo mieć taką pracę.

Ale teraz nie uczę formalnie w klasie. Perichoresis to wzajemne zamieszkiwanie osób Bóstwa, które nazywa się po grecku, obrzezaniem po łacinie i współ-inherencją. Teologowie nazywają wzajemne zamieszkiwanie Ojca, Syna i Ducha Świętego w sobie nawzajem perichoresis, obrzezaniem i współ-inherencją.

Masz słowa, które oznaczają wokół przyimków, peri, jak perimeter, circum , jak circum , circum , circumference, i masz słowa, które oznaczają bycie, więc bycie wokół. To straszne. Nie określasz słów według ich rdzeni, ale może ci to pomóc zapamiętać perichoresis, circumcession lub co-inherence.

Ewangelia Jana przedstawia to najjaśniej. Ojciec mieszka w Synu , Jana 14:10. Czy nie rozumiesz, Filipie? Ja jestem w Ojcu , a Ojciec jest we mnie. Syn na ziemi to mówi.

Ojciec jest w Synu, Jana 17:23. Syn jest w Ojcu, Jana 14:20. A Ojciec i Syn są w sobie nawzajem, Jana 17:21 i 23. To nie jest kurs o Trójcy, więc nie mogę zrobić wszystkich tych rzeczy szczegółowo, ale Jana 17. Nie proszę tylko o to, Jana 17.20, ale także o tych, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we mnie, aby wszyscy stanowili jedno.

Jezus modli się o jedność wierzących i przyszłych wierzących, tak jak Ty, Ojcze, jesteś we mnie, a Ja w Tobie. Następnie Jezus mówi zadziwiające słowa, aby i oni byli w nas. Co? To jest zadziwiające stwierdzenie.

Na mocy łaski Bożej, cóż, to nie jest dobrze powiedziane. Na mocy natury Bożej, osoby trynitarnie zamieszkują w sobie nawzajem. Na mocy wspaniałej łaski Bożej, nie tylko Trójca zamieszkuje w nas, ale ma ona stworzeniowe, skończone, pochodne, ograniczone znaczenie.

Mieszkamy w Bóstwie. Nikt by tego nie wymyślił, gdyby sama Biblia tak nie mówiła. Och! Ja tylko w ekstremalnych momentach łapię oddech, kiedy nauczam teologii.

Duch Święty łączy nas z Ojcem, Synem i Duchem Świętym. W wyniku zjednoczenia nas z Trójcą przez duchy, Bóg zamieszkuje w nas. Tak naprawdę, czy wstydzę się wam o tym powiedzieć? Nie, ponieważ nieustannie się uczymy.

Ale po nauczaniu teologii przez wiele lat años , nie wiem, 30 lat i pisząc książkę o zjednoczeniu z Chrystusem, zrozumiałem, co było prawdą przez cały czas, że zamieszkanie Ducha Świętego, zamieszkanie Trójcy w wierzących, jest sposobem mówienia o obecnym zjednoczeniu z Chrystusem. O to właśnie chodzi! Pan jest z nami, a w nas oznacza, że jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem. Powtórzę to jeszcze raz.

Zamieszkiwanie jest obecne, trwająca jedność z Chrystusem. Bóg nie pozostawia nas samych. Łączy nas ze swoim Synem, a częścią tego jest zamieszkiwanie w nas.

Bóg mieszka w nas. Paweł zwyczajowo mówi, że Duch mieszka w nas. Jednak nie zamierzam czytać tych miejsc, może osiem lub dziewięć razy.

Sześć razy, mówi, Syn mieszka w nas. Rzymian 8:10, 2 Koryntian 13:5, Galacjan 2:20, Efezjan 3:17, Kolosan 1:27, Kolosan 3:11. Jeszcze raz. Sześć razy, naucza Paweł, wierzący są zamieszkiwani przez Boga Syna.

Rzymian 8:10, 2 Koryntian 13:5, Galacjan 2:20, Efezjan 3:17, Kolosan 1:27 i 3:11. I dwa razy, że mieszka w nas Ojciec . 2 Koryntian 6:16, Efezjan 2:22, 2 Koryntian 6:16, Efezjan 2:22. Oznacza to, że Bóg Ojciec, Syn i Duch Święty mieszkają w wierzących. Powinienem to wyjaśnić.

Wszystko, co powiedziałem, jest prawdą, ponieważ jest to nauka Biblii, ale rozróżniamy między ogólną lub wszechobecnością Boga a Jego szczególną obecnością . O Boże . Może musimy rozróżnić Jego najbardziej szczególną obecność. W każdym razie, Ojciec jest wszędzie obecny i jest również obecny w wierzących, ale Jego najbardziej szczególna obecność jest w niebie, gdzie mieszka Bóg.

Syn jest z racji swojej ciągłej wszechobecności poza wcieleniem. To jest inny wykład. Jest wszędzie obecny w ciele.

On jest w jednym miejscu, po prawicy Boga, ze względu na swoją szczególną obecność, ale zamieszkuje także w nas. To Duch Święty jest obecny wszędzie, ale w swojej szczególnej obecności jest w wierzących i z wierzącymi. Tak więc prawdą jest, że Duch jest osobą, którą Bóg szczególnie przywiązał do zamieszkiwania.

Jezus obiecał poprosić Ojca, aby zesłał Ducha Świętego, aby był z wierzącymi na zawsze. Jana 14.16. Jezus nauczał swoich uczniów o Duchu w wersecie 17 Jana 14. Cytuj, znasz Go, ponieważ pozostaje z tobą i będzie w tobie.

Jezus powiedział, że Ojciec i Syn są w wierzących, jak właśnie widzieliśmy, i będą z nimi mieszkać. Jana 14:23. Ponadto Jezus zachęca uczniów, mówiąc im, że gdy przyjdzie Duch, poznają, że Ja jestem w Ojcu, wy jesteście we mnie, a Ja jestem w was. Jana 14:20. Myślałem, że Ewangelia Jana jest łatwa do zrozumienia.

Cóż, jest i nie jest. Pewien niemiecki teolog słynnie powiedział, że niemiecki uczony Nowego Testamentu, Ewangelia Jana, jest rzeką, w której dziecko może brodzić, a słoń może pływać. To prawda.

Jaki lepszy fragment Pisma Świętego można dać poszukującemu, ponieważ dzieci mogą brodzić w Ewangelii Jana, a zbawcze przesłanie jest w rozdziale po rozdziale, a Jezus mówi bezpośrednio do mnie. Amen. Z drugiej strony, w tej samej Ewangelii są wody słonia i my sami trochę się w nich zanurzamy.

Jezus i wierzący pozostają w sobie nawzajem. Jana 6.56.15.4 i 5. W swojej słynnej modlitwie kapłańskiej Jezus modli się, aby przyszli wierzący byli w Ojcu i Synu, tak jak Ojciec i Syn są w sobie nawzajem. Już to czytaliśmy.

17:20-21. Chociaż mało kto o tym wie, Paweł naucza, że wierzący są w Ojcu i Synu. Tesaloniczanie są w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. 1 Tesaloniczan 1:1-2 i 2 Tesaloniczan 1:1. Takie nauczanie jest przytłaczające.

Jak możemy pojąć, że Trójca zamieszkuje w nas w sposób podobny do tego, w jaki trzy osoby zamieszkują w sobie nawzajem? Po pierwsze, musimy strzec rozróżnienia między Bogiem Stwórcą a jego stworzeniami. Zamieszkanie Boga w nas nie oznacza, że stajemy się boscy. Nie jesteśmy małymi bożkami.

Bóg jest zawsze naszym Panem i Zbawicielem, a my zawsze jesteśmy Jego odkupionymi stworzeniami. Po drugie, Ojciec, Syn i Duch odwiecznie zamieszkują w sobie nawzajem, a ich zamieszkiwanie w nas zaczyna się od naszego nawrócenia. Po trzecie, wzajemne zamieszkiwanie osób trynitarnych należy do ich boskiej natury.

To jest to, kim są jako Bóg. Ale zamieszkiwanie Boga w nas jest z łaski przez wiarę w Pana Jezusa Chrystusa. Opis zjednoczenia z Chrystusem.

Jest definitywne. Definiuje, kim jesteśmy. Jest osobiste lub intymne i jest na zawsze trwałe.

Zjednoczenie z Chrystusem jest ostateczne. Zjednoczenie definiuje nasze istnienie jako ludu Bożego. Piotr wyobraża sobie Boga używającego wierzących jako żywych kamieni do zbudowania świątyni dla Boga przez Chrystusa, żywy kamień.

1 Piotra 2:4 i 5. Po tym pięknym obrazie zjednoczenia z Chrystusem Piotr dodaje, kiedyś nie byliście ludem, ale teraz jesteście ludem Bożym. Nie otrzymaliście miłosierdzia, ale teraz je otrzymaliście. Werset 10, zjednoczenie z Chrystusem, definiuje nas.

Jesteśmy ludem Boga, który zakosztował Jego miłosierdzia przez zjednoczenie z Jego Synem. Podobnie jak Koryntianie otrzymaliśmy Bożą łaskę w Chrystusie Jezusie. 1 Koryntian 1:4. Tak jest.

Walcząca, pomieszana społeczność Koryntu, przynajmniej większość, została zbawiona, była w Chrystusie Jezusie. O, Paweł przyznaje się do tak zwanego brata w rozdziale 5, mieszkającego z macochą jako mężczyzna, który mieszka ze swoją żoną. Paweł jest naprawdę wściekły.

Poganie tego nie robią, mówi. Och, on jest taki wściekły. Ale ci walczący, niezdarni, zdezorientowani ludzie, obciążeni duchowymi darami i nadużywający większości z nich, pozywający się nawzajem do sądu przed niewierzącymi, źle rozumiejący zmartwychwstanie umarłych, a zatem, przez wniosek, zmartwychwstanie Jezusa.

Są w Chrystusie Jezusie. Dzięki Bogu, ponieważ daje to nadzieję również nam, ponieważ my również czasami jesteśmy tacy jak oni. Zjednoczenie z Chrystusem, jeśli chodzi o opis, jest definiujące.

To jest osobiste. Chrystus umiłował nas poza nami. Tak więc Wesley rozróżniał między Bogiem dla nas w Chrystusie.

Jezus umarł na krzyżu. My nie umarliśmy na krzyżu. On umarł, abyśmy nie musieli cierpieć gniewu Bożego.

To jest poza nami. To jest obiektywne wydarzenie i prawda. Wesley odróżnił Boga dla nas poza nami od Boga w nas w Duchu Świętym, w zjednoczeniu z Chrystusem.

To dobre rozróżnienie. To również jest obiektywna prawda, ponieważ Bóg dał nam ją w swoim słowie, chociaż staramy się ją rozumieć subiektywnie. Ale jest subiektywna w tym sensie, że jest osobista.

Chrystus umiłował nas poza nami. Umarł za nas, gdy nie mogliśmy sami się uratować. W zjednoczeniu z Chrystusem Bóg działa jednak w nas.

Zjednoczenie z Chrystusem przybliża nam łaskę Bożą i czyni ją osobistą. Z tego powodu Paweł używa intymnego obrazu relacji małżeńskich, aby przedstawić zjednoczenie z Chrystusem. O, używa różnych obrazów zjednoczenia z Chrystusem.

Ciało Chrystusa jest świątynią Ducha Świętego, a on używa obrazu małżeństwa i związku seksualnego poza małżeństwem. Intymności stosunków seksualnych. Czy nie wiecie, mówi do mężczyzn z Koryntu, którzy nie tylko nadal chodzili do świątyń z bożkami, ale także gdzie niektórzy z nich uczęszczali do prostytutek.

Czy nie wiecie, że wasze ciała są częścią ciała Chrystusa? 1 Koryntian 6, 15 i następne. Więc czy powinienem wziąć część ciała Chrystusa i uczynić ją częścią prostytutki? Absolutnie nie! To tłumaczenie. To moje westchnienie.

Mój szloch jest absolutnie nie. Oby nigdy tak nie było. Nie myśl o tym.

Absolutnie nie. I może to szorstka parafraza, szok. Niezupełnie, ale rozumiesz, o co chodzi.

Czy nie wiecie, że każdy, kto się złączył z nierządnicą, jest z nią jednym ciałem? Ale każdy, kto się złączył z Panem, jest z Nim jednym duchem. Jak Gordon Fee nauczał nas w swoich pismach o Pawle, w listach Pawła, nieodróżniony kurios, Pan, odnosząc się do Boga, jest zawsze Panem Jezusem. Każdy, kto się złączył z Panem Jezusem, oznacza, że jest z Nim jednym duchem.

1 Koryntian 6:15 i ustaw na 17. Paweł nie tylko używa najbardziej intymnej relacji międzyludzkiej, małżeństwa, ale także najbardziej intymnego aspektu relacji międzyludzkich, stosunku płciowego, aby przedstawić zjednoczenie z Chrystusem. Jest to definitywne.

To jest tak osobiste, jak to tylko możliwe. Bóg nas kocha. Jesteśmy jego.

On jest nasz. Paweł rysuje paralelę między zjednoczeniem ciał mężów i żon w stosunkach małżeńskich. Nie wymyśliłbym czegoś takiego.

A nasza duchowa unia między Chrystusem a nami. Nasza unia z Chrystusem jest rzeczywiście osobista. Nadal opisujemy unię z Chrystusem.

Definiuje nas. To jest to, kim jesteśmy. Cokolwiek innego jest prawdą o nas, jesteśmy ludźmi, którzy są w Chrystusie.

To jest osobisty, intymny związek. To nie jest trwały związek. Jest trwały.

Bóg nie oddziela od Chrystusa tych, których złączył z Chrystusem. Łaska Boża jest przytłaczająca. Zjednoczenie z Chrystusem nie jest tymczasowe, ale trwałe.

Paweł pisze, cytuję, w nim zostaliście również zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, gdy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia, i gdy uwierzyliście. Efezjan 1, 13. Ten tekst przedstawia trójkę jako aktywną w pieczętowaniu wierzących.

Boska bierna, zostałeś zapieczętowany. Aktywna byłaby Bóg zapieczętował ciebie. Boska bierna, zostałeś zapieczętowany, pokazuje, że Bóg Ojciec jest pieczętującym, który podejmuje inicjatywę w pieczętowaniu ludu Boga.

Pieczęć Boga nie jest Ojcem. Nie jest Synem . Jest Duchem Świętym, obiecany przez proroków Starego Testamentu.

Zapieczętowanie odbywa się w nim. To znaczy w kontekście zjednoczenia z Chrystusem. Jak sugeruje następny werset, głównym znaczeniem tego zapieczętowania jest trwałość zbawienia.

W Nim zostaliście również zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, gdy usłyszeliście prawdę, słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia i gdy uwierzyliście. Duch Święty jest zadatkiem naszego dziedzictwa aż do odkupienia posiadania na chwałę Jego chwały. Jest to podkreślone przez późniejsze użycie zapieczętowania przez Pawła w Liście do Efezjan.

Efezjan 4, 30. I nie zasmucajcie Ducha Świętego Boga. Byliście zapieczętowani przez Niego na dzień odkupienia.

Efezjan 4, 30. Główne znaczenie teologiczne Ojca pieczętującego zjednoczenie wierzących z Chrystusem pieczęcią Ducha Świętego. Powtórzę to jeszcze raz.

Głównym przesłaniem teologicznym jest znaczenie pieczętowania przez Ojca zjednoczenia wierzących z Chrystusem pieczęcią Ducha. Ojciec pieczętuje, pieczętuje nasze zjednoczenie i czyni to, dając nam pieczęć Ducha. Głównym znaczeniem tego wszystkiego jest zatem zachowanie przez Boga jego świętych.

Zostałeś zapieczętowany przez Niego na dzień odkupienia. Na dzień odkupienia. Nasza jedność z Chrystusem jest tak trwała, że nawet śmierć nie może zerwać jej więzi.

Jak objawia Jan, Bóg wychwala tych, którzy umierają w jedności z Chrystusem. W Objawieniu 14:13. Błogosławieni umarli, którzy umierają w Panu odtąd.

Objawienie 14:13. Podsumowując, zanim zakończymy ten wykład, tak jak kończymy ten wykład, podsumowując, zjednoczenie z Chrystusem jest definitywne. Definiuje to, kim jesteśmy.

Błogosławieni ludzie Boga połączeni z Synem na zawsze w sposób zbawczy. Zjednoczenie z Chrystusem jest osobiste. Jesteśmy duchowo poślubieni Chrystusowi, naszemu Oblubieńcowi, i kochamy Go bardzo, który pierwszy nas umiłował.

Zjednoczenie z Chrystusem jest trwałe. Jesteśmy połączeni z Synem Bożym, naszym Zbawicielem, niezniszczalną pieczęcią Ducha Świętego. Chwała Panu.

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o zbawieniu. To jest sesja 2, Zastosowanie zbawienia i zjednoczenie z Chrystusem.